

DAINA ILVA

(1938 – 1970)

Daina Ilva dzejojusi apmēram desmit gadus.

Māra Čaklā vārdiem sakot: „Viņas pantiem ir tāds simpātisks, pūpolains pieskāriens, resignēts, tomēr dzīvēsspīta apakštonis, ziemeļzemju noturīgais ētiskums.”

Dainas Ilvas dzimtā puse ir Vidzemes vidiene.

Dzimusi viņa ir 1938.gada 18.maijā Stāmerienas pagasta „Smildziņās”. No 1945.-1952.gadam mācījusies Stāmerienas septiņgadīgajā skolā, pēc tam Cēsu medicīnas skolā.

Medicīnas māšas Dainas Ilvas pirmā darba vieta no 1955.gada ir Jaunjelgavas prettuberkulozes dispansers.

Līdztekus darbam viņa mācās Jaunjelgavas strādnieku jaunatnes vidusskolā, kur literatūras skolotāja ievēro viņas talantu un rosina darboties literatūras laukā.

1962.gadā Daina Ilva pārceļas uz Ventspili, kur kļūst sieva un māte mazajai Dairai. Bet darbs paliek – tās pašas baltās dienas un naktis, un mīlestība uz cilvēkiem kļūst vēl lielāka un dziļāka. Dzejoļi rodas arī naktīs, sēžot pie slimnieka gultas.

1966.gadā Daina ar ģimeni atgriežas savās dzimtajās mājās Stāmerienā, lai grūtā brīdī būtu kopā ar savu māti.

Viņa sāk strādāt Gulbenes prettuberkulozes dispanserā.

Dzejoļu ir sakrājies daudz un Daina kārto savu pirmo dzeju krājumu.

1967.gadā Daina sāk studijas LVU Vēstures un filoloģijas fakultātē neklātienē. Visu laiku viņa ir rosīga pašdarbiece, aktīvi piedalās deju kolektīvā un darbojas drāmas ansambļos.

1970.gadā dzejniece svinētu savu trīsdesmit otro dzimšanas dienu, taču – to neizdevās sagaidīt. Radošajam darbam svītru pārvilka smaga un nepārvarama slimība.